

შეთანხმება

საქართველოს მთავრობასა

და

ირლანდიის მთავრობას შორის

შემოსავლებზე ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილებისა და
გადასახადების გადაუხდელობის აღკვეთის შესახებ

საქართველოს მთავრობა და ირლანდიის მთავრობა,

სურთ რა შემოსავლებზე ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილებისა და
გადასახადების გადაუხდელობის აღკვეთის შესახებ შეთანხმების გაფორმება,

შეთანხმდნენ შემდეგზე:

მუხლი 1

პირები, რომლებზეც ვრცელდება ეს შეთანხმება

ეს შეთანხმება ვრცელდება პირებზე, რომლებიც არიან ერთი ან ორივე
ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტები.

მუხლი 2

გადასახადები, რომლებზეც ვრცელდება ეს შეთანხმება

1. ეს შეთანხმება ვრცელდება ხელშემკვერელი სახელმწიფოს ან მისი ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოების მიერ შემოსავლებზე დაწესებული გადასახადების მიმართ, მათი გადახდის წესის მიუხედავად.
2. შემოსავლებზე გადასახადებად ითვლება ყველა ის გადასახადი, რომელიც დაწესებულია მთლიან შემოსავალზე ან შემოსავლის ცალკეულ ელემენტებზე, მათ შორის უძრავი ან მოძრავი ქონების გასხვისებით მიღებული შემოსავლების გადასახადების ჩათვლით.
3. არსებული გადასახადები, რომლებზეც ვრცელდება ეს შეთანხმება, კერძოდ:
 - a) საქართველოში:
 - საშემოსავლო გადასახადი;
 - მოგების გადასახადი;
 - (შემდგომში "საქართველოს გადასახადი");
 - b) ირლანდიაში:
 - (i) საშემოსავლო გადასახადი;
 - (ii) კორპორაციული გადასახადი; და
 - (iii) კაპიტალის მატებაზე გადასახადი;(შემდგომში "ირლანდიის გადასახადი").
4. ეს შეთანხმება ასევე ვრცელდება ყველა იდენტურ ან არსებითად მზგავს გადასახადებზე, რომლებიც ამ შეთანხმების ხელმოწერის შემდეგ დაწესებულია მოქმედი გადასახადების დამატებით ან მათ ნაცვლად. ხელშემკვერელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები ერთმანეთს აცნობებენ თავიანთ საგადასახადო კანონმდებლობებში შეტანილი არსებითი ცვლილებების შესახებ.

მუხლი 3

ზოგადი განსაზღვრებები

1. ამ შეთანხმების მიზნებისათვის, თუ კონტექსტიდან სხვა რამ არ გამოძინარეობს:
 - a) ტერმინი "საქართველო" ნიშნავს საერთაშორისო თანამეგობრობის მიერ აღიარებულ ტერიტორიას საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის ფარგლებში, მათ შორის სახმელეთო სივრცეს, შიდა წყლებსა და ტერიტორიულ ზღვას, მათ ზემოთ საჰაერო სივრცეს, რომლებზეც საქართველო ახორციელებს თავის

სუვერენიტეტს; ასევე მის ტერიტორიულ ზღვასთან მიმდებარე ზონას, განსაკუთრებულ ეკონომიკურ ზონასა და კონტინენტურ შელფს, რომელთა მიმართ საქართველოს შეუძლია განახორციელოს თავისი სუვერენული უფლებები საერთაშორისო სამართლის ნორმების შესაბამისად;

b) ტერმინი "ირლანდია" მოიცავს ირლანდიის ტერიტორიული წყლების მიღმა მდებარე ნებისმიერ სივრცეს, რომელიც საერთაშორისო სამართლის შესაბამისად და კონტინენტური შელფის შესახებ ირლანდიის კანონმდებლობის საფუძველზე განსაზღვრულია ან შესაძლოა მომავალში განისაზღვროს როგორც სივრცე, რომლის ფარგლებში შესაძლოა განხორციელდეს ირლანდიის უფლებები ფსკერის, წიაღისა და მათი ბუნებრივი რესურსების მიმართ;

c) ტერმინები "ხელშემკვრელი სახელმწიფო," "ერთ-ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფო" და "მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფო" ნიშნავს საქართველოს ან ირლანდიას, კონტექსტის შესაბამისად;

d) ტერმინი "პირი" მოიცავს ფიზიკურ პირს, კომპანიას და პირთა ნებისმიერ სხვა გაერთიანებას;

e) ტერმინი "კომპანია" ნიშნავს ნებისმიერ კორპორაციულ წარმონაქმნს ან სხვა ერთეულს, რომელიც საგადასახადო მიზნებისთვის განიხილება კორპორაციულ ერთეულად;

f) ტერმინი "საწარმო" გამოიყენება ნებისმიერი ბიზნესის მიმართ;

g) ტერმინი "ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო" და "მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო" შესაბამისად ნიშნავს საწარმოს, რომლის მართვა ხორციელდება ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ და საწარმოს, რომლის მართვა ხორციელდება მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ;

h) ტერმინი "საერთაშორისო გადაზიდვა" ნიშნავს საზღვაო გემით ან საჰაერო ხომალდით განხორციელებულ ნებისმიერ გადაზიდვას, რომელიც იმართება ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ფაქტობრივი მართვის ადგილის მქონე საწარმოს მიერ, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა გემის და საჰაერო ხომალდის მიმოსვლა ხორციელდება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განლაგებულ პუნქტებს შორის;

i) ტერმინი "ნაციონალური პირი" ხელშემკვრელ სახელმწიფოსთან მიმართებაში ნიშნავს:

(i) ნებისმიერ ფიზიკურ პირს, რომელსაც აქვს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ეროვნება ან მოქალაქეობა; და

(ii) ნებისმიერ იურიდიულ პირს, ამხანაგობას ან ასოციაციას, რომლის სტატუსი, როგორც ასეთი, მომდინარეობს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქმედი კანონმდებლობის საფუძველზე.

j) ტერმინი "კომპეტენტური ორგანო" ნიშნავს:

(i) საქართველოს შემთხვევაში, ფინანსთა სამინისტროს ან მის უფლებამოსილ წარმომადგენელს;

- (ii) ირლანდიის შემთხვევაში, შემოსავლების სამსახურის კომისიონრებს ან მათ უფლებამოსილ წარმომადგენლებს;
- k) ტერმინი “ბიზნესი” მოიცავს პროფესიული მომსახურების გაწევას და დამოუკიდებელი ხასიათის სხვა საქმიანობას;

2. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მიერ ამ შეთანხმების ნებისმიერ დროს გამოყენებისას ნებისმიერ ტერმინს, რომელიც არ არის მასში განსაზღვრული, თუ კონტექსტიდან სხვა რამ არ გამოძინარეობს, აქვს ის მნიშვნელობა, რაც მას ენიჭება ამ დროს ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობით იმ გადასახადების მიმართ, რომლებზეც ვრცელდება ეს შეთანხმება. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საგადასახადო კანონმდებლობაში არსებული ტერმინების განსაზღვრებებს უპირატესობა ენიჭებათ იმ განსაზღვრებებთან მიმართებაში, რომლებიც მათ გააჩნიათ ამ სახელმწიფოს სხვა კანონებით.

მუხლი 4 რეზიდენტი

1. ამ შეთანხმების მიზნებიდან გამომდინარე, ტერმინი “ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი” ნიშნავს ნებისმიერ პირს, რომელიც ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად ექვემდებარება დაბეგვრას მისი მუდმივი საცხოვრებლის, ფაქტობრივად ყოფნის ადგილის, რეგისტრაციის ადგილის, მართვის ადგილის ან მსგავსი შინაარსის მქონე ნებისმიერი სხვა კრიტერიუმის საფუძველზე. ეს ტერმინი, ამასთან, არ მოიცავს ნებისმიერ პირს, რომელიც ექვემდებარება დაბეგვრას ამ სახელმწიფოში, მხოლოდ მასში არსებული წყაროებიდან მიღებულ შემოსავლებთან მიმართებაში.

2. თუ ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულებათა შესაბამისად ფიზიკური პირი არის ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, მაშინ მისი სტატუსი განისაზღვრება შემდეგნაირად:

- a) ის ითვლება მხოლოდ იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას აქვს მუდმივი საცხოვრებელი; თუ მას აქვს მუდმივი საცხოვრებელი ორივე სახელმწიფოში, ის ითვლება მხოლოდ იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას გააჩნია უფრო მჭიდრო პირადი და ეკონომიკური კავშირები (სასიცოცხლო ინტერესების ცენტრი);
- b) თუ შეუძლებელია იმ სახელმწიფოს დადგენა, სადაც მას აქვს სასიცოცხლო ინტერესების ცენტრი, ან თუ მას არ აქვს მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი არც ერთ ამ სახელმწიფოში, ის ითვლება მხოლოდ იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც ის ჩვეულებრივ ცხოვრობს;

- c) თუ ის ჩვეულებრივ ცხოვრობს ორივე სახელმწიფოში ან არ ცხოვრობს არც ერთ მათგანში, ის ითვლება მხოლოდ იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, რომლის მოქალაქესაც წარმოადგენს;
- d) თუ ის არის ორივე სახელმწიფოს ან არ არის არცერთი მათგანის მოქალაქე, მაშინ ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები საკითხს გადაწყვეტენ ურთიერთშეთანხმების საფუძველზე.

3. თუ ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულებათა შესაბამისად, პირი, გარდა ფიზიკური პირისა, არის ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, მაშინ იგი ჩაითვლება მხოლოდ იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მდებარეობს მისი ფაქტობრივი მართვის ადგილი.

მუხლი 5

მუდმივი დაწესებულება

1. ამ შეთანხმების მიზნებიდან გამომდინარე, ტერმინი “მუდმივი დაწესებულება” ნიშნავს საქმიანობის ფიქსირებულ ადგილს, რომლის მეშვეობითაც საწარმოს საქმიანობა ხორციელდება მთლიანად ან ნაწილობრივ.
2. ტერმინი “მუდმივი დაწესებულება” კერძოდ მოიცავს:
 - a) მართვის ადგილს;
 - b) ფილიალს;
 - c) ოფისს;
 - d) ფაბრიკას ან ქარხანას;
 - e) სახელოსნოს, და
 - f) მადაროს, ნავთობის ან გაზის ჭაბურღილს, კარიერს ან ბუნებრივი რესურსების მოპოვების ნებისმიერ სხვა ადგილს.
3. სამშენებლო მოედანი ან სამონტაჟო ან საამწყობო ობიექტი მუდმივ დაწესებულებად ითვლება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ის არსებობს 6 თვეზე მეტი ხნის განმავლობაში.
4. პირი, რომელიც ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ოფშორზე ეწევა ამ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მდებარე ზღვის ფსკერის, წიაღისა და მათი ბუნებრივი რესურსების კვლევა-ძიებასთან ან მოპოვებასთან დაკავშირებულ საქმიანობას მიიჩნევა, რომ ამ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში თავის საქმიანობას ახორციელებს მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით.
5. ამ მუხლის წინა დებულებათა მიუხედავად, ტერმინი “მუდმივი დაწესებულება” არ მოიცავს:

- a) შენობა-ნაგებობების გამოყენებას საწარმოს კუთვნილი საქონლის ან შუალედური პროდუქტის მხოლოდ შენახვის, დემონსტრირების ან დანიშნულების ადგილამდე მიტანის მიზნით;
- b) საწარმოს კუთვნილი საქონლის ან შუალედური პროდუქტის მარაგის დასაწყობებას მხოლოდ, დანიშნულების ადგილამდე მიტანის ან დემონსტრირების მიზნით;
- c) საწარმოს კუთვნილი საქონლის ან შუალედური პროდუქტის მარაგის დასაწყობებას მხოლოდ სხვა საწარმოს მიერ მათი გადაქმნის მიზნით;
- d) საქმიანობის ფიქსირებული ადგილის გამოყენებას საწარმოსათვის საქონლის ან შუალედური პროდუქტის მხოლოდ შესყიდვის ან ინფორმაციის მოგროვების მიზნით;
- e) საქმიანობის ფიქსირებული ადგილის გამოყენებას საწარმოსათვის მხოლოდ მოსამზადებელი ან დამხმარე ხასიათის ნებისმიერი სხვა საქმიანობის განხორციელების მიზნით;
- f) საქმიანობის ფიქსირებული ადგილის გამოყენებას ამ პუნქტის a)-e) ქვეპუნქტებში ჩამოთვლილ საქმიანობათა სახეობების ნებისმიერი კომბინაციის განსახორციელებლად, იმ პირობით, რომ ფიქსირებული ადგილიდან წარმოებულ საერთო საქმიანობას, რომელიც წარმოიშობა ასეთი კომბინაციის შედეგად, აქვს მოსამზადებელი ან დამხმარე ხასიათი.

6. ამ მუხლის 1-ლი და მე-2 პუნქტების დებულებების მიუხედავად, თუ პირი, გარდა ამ მუხლის მე-7 პუნქტში აღნიშნული დამოუკიდებელი სტატუსის მქონე აგენტისა, მოქმედებს საწარმოს სახელით, აქვს და ჩვეულებრივ იყენებს ხელშემკვრელ სახელმწიფოში საწარმოს სახელით კონტრაქტის დადების უფლებას, მაშინ ეს საწარმო ასეთი პირის მიერ საწარმოსათვის განხორციელებულ ნებისმიერ საქმიანობასთან მიმართებით განიხილება ამ სახელმწიფოში მუდმივი დაწესებულების მქონედ, თუ ასეთი პირის საქმიანობები არ შემოიფარგლება მე-5 პუნქტში აღნიშნული საქმიანობებით, რომლებიც, ამავე პუნქტის დებულებების შესაბამისად, საქმიანობის ფიქსირებული ადგილის მეშვეობით განხორციელების შემთხვევაში არ გადააქცევა საქმიანობის ასეთ ფიქსირებულ ადგილს მუდმივ დაწესებულებად.

7. საწარმო არ განიხილება ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მუდმივი დაწესებულების მქონედ მხოლოდ იმით, რომ ის ამ სახელმწიფოში თავის საქმიანობას ახორციელებს ბროკერის, კომისიონერის ან დამოუკიდებელი სტატუსის მქონე ნებისმიერი სხვა აგენტის მეშვეობით, იმ შემთხვევაში, თუ ასეთი პირები მოქმედებენ თავიანთი ჩვეული პროფესიული საქმიანობის ფარგლებში.

8. ის ფაქტი, რომ კომპანია, რომელიც არის ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, აკონტროლებს ან კონტროლდება მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტის კომპანიის მიერ ან რომელიც საქმიანობას ახორციელებს ამ მეორე სახელმწიფოში (მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით თუ სხვაგვარად), თავისთავად არ გადააქცევს ერთ-ერთ ამ კომპანიას მეორის მუდმივ დაწესებულებად.

მუხლი 6

შემოსავალი უძრავი ქონებიდან

1. ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში მდებარე უძრავი ქონებიდან მიღებული შემოსავალი (მათ შორის სოფლისა და სატყეო მეურნეობიდან მიღებული შემოსავლის ჩათვლით), შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ტერმინს “უძრავი ქონება” აქვს ის მნიშვნელობა, რომელიც მას გააჩნია იმ ხელშემკვერელი სახელმწიფოს კანონმდებლობით, რომელშიც მდებარეობს განსახილველი ქონება. ტერმინი, ნებისმიერ შემთხვევაში, მოიცავს იმ ქონებას, რომელსაც აქვს უძრავი ქონების დამხმარე ხასიათი, პირუტყვს, სასოფლო და სატყეო მეურნეობაში გამოყენებულ მოწყობილობას, უფლებებს, რომლებზეც ვრცელდება მიწის საკუთრებასთან დაკავშირებული ზოგადი სამართლის დებულებები, უძრავი ქონების უზუფრუქტს და უფლებებს, რომლებიც წარმოადგენენ ცვლადი ან ფიქსირებული ანაზღაურების კომპენსაციას მინერალური წიაღისეულის, საბადოების და სხვა ბუნებრივი რესურსების დამუშავებისათვის ან დამუშავების უფლებისათვის. საზღვაო გემები და საჰაერო ხომალდები არ განიხილება უძრავ ქონებად.

3. ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულებები ვრცელდება უძრავი ქონების პირდაპირი გამოყენების, გაქირავების ან ნებისმიერი სხვა ფორმით გამოყენების შედეგად მიღებულ შემოსავლებზე.

4. ამ მუხლის პირველი და მე-3 პუნქტების დებულებები ეხება აგრეთვე საწარმოს უძრავი ქონებიდან მიღებულ შემოსავლებს.

მუხლი 7

მოგება ეკონომიკური საქმიანობიდან

1. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მოგება იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში, თუ ეს საწარმო თავის საქმიანობას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში არ ახორციელებს იქ განლაგებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით. თუ საწარმო ამგვარად ახორციელებს საქმიანობას, მაშინ მისი მოგება შეიძლება დაიბეგროს მეორე სახელმწიფოში, მაგრამ მხოლოდ იმ ნაწილში, რომელიც მიეკუთვნება ამ მუდმივ დაწესებულებას.

2. ამ მუხლის მე-3 პუნქტის დებულებების გათვალისწინებით, იმ შემთხვევაში, როდესაც ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ახორციელებს საქმიანობას იქ განლაგებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით, მაშინ თითოეულ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ამ მუდმივ დაწესებულებას მიეკუთვნება მოგება, რომელიც მას შე იძლეოდა მ იელო, რ ოგორც ი მავე ან ა ნალოგიური საქმიან ობით დაკავებულ, იმავე ან ანალოგიურ პირობებში მყოფ ცალკე გამოყოფილ, დამოუკიდებელ საწარმოს იმ საწარმოს მიმართ სრულიად დამოუკიდებელი მოქმედებით, რომლის მუდმივ დაწესებულებასაც იგი წარმოადგენს.

3. მუდმივი დაწესებულების მოგების განსაზღვრისას დასაშვებია მუდმივი დაწესებულების საქმიანობის მიზნებისათვის გაწეული ხარჯების გამოქვეითვა, მათ შორის მმართველობითი და საერთო ადმინისტრაციული ხარჯების ჩათვლით, იმის მიუხედავად ეს ხარჯები იმ სახელმწიფოშია გაწეული, რომელშიც განთავსებულია მუდმივი დაწესებულება, თუ მის ფარგლებს გარეთ.

4. თუ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ჩვეულებრივ მიღებულია მუდმივი დაწესებულების მოგების განსაზღვრა საწარმოს მთლიანი მოგების მის ცალკეულ ნაწილებზე განაწილების საფუძველზე, მაშინ ამ მუხლის მე-2 პუნქტი ვერანაირად შეუშლის ხელს ხელშემკვრელ სახელმწიფოს განსაზღვროს დასაბეგრი მოგების ოდენობა ამგვარი განაწილების წესით; განაწილების მეთოდი ამასთან უნდა იყოს ისეთი, რომ შედეგი იმყოფებოდეს ამ მუხლის პრინციპებთან შესაბამისობაში.

5. მუდმივ დაწესებულებას არ მიეკუთვნება მოგება ამ მუდმივი დაწესებულების მიერ საწარმოსათვის საქონლის მხოლოდ შეძენის მიზეზით.

6. წინა პუნქტების მიზნიდან გამომდინარე, მუდმივი დაწესებულებისათვის მისაკუთვნიებული მოგება ყოველწლიურად განისაზღვრება ერთი და იგივე მეთოდით თუ არ არის სხვაგვარად განსაზღვრის რაიმე დამაჯერებელი და საკმარისი მიზეზი.

7. იმ შემთხვევაში, როდესაც მოგება შეიცავს შემოსავლის ისეთ სახეობებს, რომლებიც ამ შეთანხმების სხვა მუხლებში ცალკეა განხილული, მაშინ მათზე ამ მუხლის დებულებებს გავლენა ვერ ექნებათ.

მუხლი 8

საზღვაო და საჰაერო ტრანსპორტი

1. საერთაშორისო გადაზიდვებში საზღვაო გემებისა და საჰაერო ხომალდების ექსპლოატაციიდან მიღებული მოგება იბეგრება მხოლოდ იმ ხელშემკერელ სახელმწიფოში, რომელშიც მდებარეობს საწარმოს ფაქტობრივი მართვის ადგილი.

2. პირველი პუნქტის დებულებები ასევე ვრცელდება პულში, ერთობლივ საქმიანობაში ან საერთაშორისო აღმასრულებელი სააგენტოების მუშაობაში მონაწილეობით მიღებულ მოგებაზე.

მუხლი 9

ურთიერთდამოკიდებული საწარმოები

1. იმ შემთხვევაში თუ:

a) ხელშემკერელი სახელმწიფოს საწარმო პირდაპირ ან არაპირდაპირ მონაწილეობს მეორე ხელშემკერელი სახელმწიფოს საწარმოს მართვაში, კონტროლში ან კაპიტალში, ან

b) ერთი და იგივე პირები პირდაპირ ან არაპირდაპირ მონაწილეობენ ერთი ხელშემკერელი სახელმწიფოს საწარმოსა და მეორე ხელშემკერელი სახელმწიფოს საწარმოს მართვაში, კონტროლში ან კაპიტალში,

და, ნებისმიერ შემთხვევაში, ამ ორ საწარმოს შორის კომერციულ ან ფინანსურ ურთიერთობებში შექმნილი ან დაწესებული პირობები განსხვავდება იმ პირობებისაგან, რომლებსაც ადგილი ექნებოდა ორ დამოუკიდებელ საწარმოს შორის ურთიერთობაში, მაშინ ნებისმიერი მოგება, რომელიც ამ პირობების გარეშე წარმოეშეებოდა ერთ

საწარმოს, მაგრამ ამ პირობების გამო არ წარმოეშვა შეიძლება ჩართულ იქნას ამ საწარმოს მოგებაში და დაიბეგროს შესაბამისად.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც ხელშემკვერელი სახელმწიფო ამ სახელმწიფოს საწარმოს მოგებაში რთავს და შესაბამისად გადასახადით ბეგრავს იმ მოგებას, რომელთან მიმართებაში მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს საწარმო დაექვემდებარა დაბეგვრას ამ მეორე სახელმწიფოში და ასეთი სახით ჩართული მოგება წარმოადგენს მოგებას, რომელიც შეიძლებოდა დარიცხვოდა პირველად ხსენებული სახელმწიფოს საწარმოს, თუ ამ ორ საწარმოს შორის იქნებოდა იგივე ურთიერთობა, როგორც დამოუკიდებელ საწარმოებს შორის, მაშინ ეს მეორე სახელმწიფო მოახდენს მის მიერ ამ მოგებაზე დარიცხული გადასახადის შესაბამის კორექტირებას. ასეთი კორექტირების განსაზღვრის დროს სათანადო წესით უნდა იქნეს გათვალისწინებული ამ შეთანხმების სხვა დებულებებიც. აუცილებლობის შემთხვევაში ხელშემკვერელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები ერთმანეთთან გამართავენ კონსულტაციებს.

მუხლი 10 დივიდენდები

1. ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი კომპანიის მიერ მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის გადახდილი დივიდენდები შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ამასთან, ამგვარი დივიდენდები:

a) გადასახადისაგან თავისუფლდება იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს დივიდენდების გადამხდელი კომპანია, თუ დივიდენდების ბენეფიციური მფლობელია მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი კომპანია, რომელიც პირდაპირ ან არაპირდაპირ აკონტროლებს დივიდენდების გადამხდელი კომპანიის ხმების სულ მცირე 50 პროცენტს და დივიდენდების გადამხდელი კომპანიის კაპიტალში ინვესტირებული აქვს სულ მცირე 2 მილიონი ევროს (ან საქართველოს ვალუტაში მისი ექვივალენტის) მოცულობის ინვესტიცია.

b) ამ პუნქტის a) ქვეპუნქტით გათვალისწინებულის გარდა, შეიძლება აგრეთვე დაიბეგროს იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტიც არის დივიდენდების გადამხდელი კომპანია, მაგრამ თუ დივიდენდების ბენეფიციური მფლობელი წარმოადგენს მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტს, მაშინ გადასახადის ოდენობა არ უნდა აღემატებოდეს:

- (i) დივიდენდების საერთო თანხის 5 პროცენტს, თუ ბენეფიციური მფლობელია კომპანია, რომელიც პირდაპირ ან არაპირდაპირ აკონტროლებს დივიდენდების გადამხდელი კომპანიის ხმების სულ მცირე 10 პროცენტს და დივიდენდების გადამხდელი კომპანიის კაპიტალში ინვესტირებული აქვს 100 000 ევროზე (ან საქართველოს ვალუტაში მის ექვივალენტზე) მეტი;
- (ii) დივიდენდების მთლიანი თანხის 10 პროცენტს ყველა სხვა შემთხვევაში.

ხელშემკრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები ერთობლივი შეთანხმებით განსაზღვრავენ ასეთი შეზღუდვის გამოყენების წესს.

ეს პუნქტი არ შეეხება კომპანიის იმ მოგებების დაბეგვრას, საიდანაც გაიცემა დივიდენდები.

3. ამ მუხლში გამოყენებისას, ტერმინი "დივიდენდი" ნიშნავს შემოსავალს აქციებიდან, დამფუძნებელთა აქციებიდან ან სხვა უფლებებიდან, რომლებიც არ წარმოადგენენ სავალე მოთხოვნებს და მოიცავს ნებისმიერ შემოსავალს აქციებიდან ან მოგებაში მონაწილეობიდან ან განაწილებიდან, რომელიც განიხილება როგორც შემოსავალი იმ ხელშემკრელი სახელმწიფოს საგადასახადო კანონმდებლობის შესაბამისად, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს დივიდენდების ან შემოსავლის გადამხდელი ან მოგების გამანაწილებელი კომპანია.

4. ამ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტების დებულებები არ გამოიყენება, თუ დივიდენდების ბენეფიციური მფლობელია ხელშემკრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, რომელიც აწარმოებს საქმიანობას მეორე ხელშემკრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს დივიდენდების გადამხდელი კომპანია იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით და ქონება, რომლის საფუძველზე ხდება დივიდენდების გადახდა უშუალოდ უკავშირდება ასეთ მუდმივ დაწესებულებას. ასეთ შემთხვევაში, გამოიყენება ამ შეთანხმების მე-7 მუხლის დებულებები.

5. როდესაც ხელშემკრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი კომპანია მეორე ხელშემკრელ სახელმწიფოში იღებს მოგებას ან შემოსავალს, ამ მეორე სახელმწიფოს არ შეუძლია დაბეგროს ამ კომპანიის მიერ გადახდილი დივიდენდები, იმ შემთხვევის გარდა, როცა ასეთი დივიდენდების გადახდა ხდება ამ მეორე სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის ან როცა ქონება, რომლის საფუძველზე ხდება დივიდენდების გადახდა, უშუალოდ უკავშირდება ამ მეორე სახელმწიფოში არსებულ მუდმივ დაწესებულებას. ასევე არ იბეგრება კომპანიის გაუნაწილებელი მოგება, თუნდაც გადახდილი დივიდენდები ან გაუნაწილებელი მოგება მთლიანად ან ნაწილობრივ

შედგებოდეს ამ მეორე სახელმწიფოში წარმოშობილი მოგებიდან ან შემოსავლიდან.

მუხლი 11 პროცენტი

1. ხელშემკვერელ სახელმწიფოში წარმოქმნილი და მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის გადახდილი პროცენტი იბეგრება მხოლოდ ამ მეორე სახელმწიფოში, თუ ამგვარი რეზიდენტი წარმოადგენს პროცენტის ბენეფიციურ მფლობელს.
2. ტერმინი “პროცენტი” ამ მუხლში გამოყენებისას ნიშნავს შემოსავალს ნებისმიერი სახის სავალე მოთხოვნიდან, მისი იპოთეკური უზრუნველყოფისა და მოვალის მოგებაში მონაწილეობის უფლების არსებობის მიუხედავად; კერძოდ, შემოსავალს სახელმწიფო ფასიანი ქაღალდებიდან, ობლიგაციებიდან ან სავალე ვალდებულებებიდან, მათზე დარიცხული პრემიებისა და მოგებების ჩათვლით. ისევე, როგორც სხვა შემოსავლებს, რომლებიც განიხილება როგორც ფულის გასესხება იმ სახელმწიფოს კანონმდებლობით, რომელშიც წარმოიქმნება შემოსავალი, მაგრამ არ მოიცავს შემოსავალს, რომელიც ამ შეთანხმების მე-10 მუხლის შესაბამისად განიხილება როგორც დივიდენდი. ამ მუხლის მიზნებიდან გამომდინარე, ჯარიმები დაგვიანებულ გადახდაზე არ განიხილება როგორც პროცენტი.
3. ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება, თუ პროცენტის ბენეფიციური მფლობელია ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, რომელიც თავის საქმიანობას ახორციელებს მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, სადაც წარმოიშობა პროცენტი იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით და სავალე მოთხოვნა, რომლის საფუძველზე ხდება პროცენტის გადახდა, უშუალოდ უკავშირდება ასეთ მუდმივ დაწესებულებას. ასეთ შემთხვევაში, გამოიყენება ამ შეთანხმების მე-7 მუხლის დებულებები.
4. თუ პროცენტის გადამხდელსა და ბენეფიციურ მფლობელს შორის, ან ორივე მათგანსა და რომელიმე მესამე პირს შორის განსაკუთრებულ ურთიერთობათა არსებობის გამო, პროცენტის თანხა იმ სავალე მოთხოვნის გათვალისწინებით, რომლის საფუძველზეც ხდება მისი გადახდა, აჭარბებს თანხას, რაც შეთანხმებული იქნებოდა გადამხდელსა და ბენეფიციურ მფლობელს შორის ასეთი ურთიერთობების არარსებობისას, მაშინ ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება მხოლოდ უკანასკნელად ხსენებული თანხის მიმართ. ასეთ შემთხვევაში, გადასახდელი თანხის ნამეტნაწილი ნაწილი კვლავაც

ექვემდებარება დაბეგვრას თითოეული ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, ამ შეთანხმების სხვა დებულებების გათვალისწინებით.

მუხლი 12 როიალტი

1. ხელშემკვრელ სახელმწიფოში წარმოქმნილი და მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის გადახდილი როიალტი იბეგრება ამ მეორე სახელმწიფოში.
2. ამ მუხლში გამოყენებისას, ტერმინი "როიალტი" ნიშნავს გადახდის ნებისმიერ ფორმას, რომელიც ანაზღაურების სახით მიიღება ლიტერატურის, ხელოვნების ან მეცნიერების ნებისმიერ ნაწარმოებზე (კინომატოგრაფიული ფილმების ან სატელევიზიო ან რადიომაუწყებლობის ფირების, ან ასლების გადაღების ან გადაცემის სხვა საშუალებების ჩათვლით) საავტორო უფლებით, ნებისმიერი პროგრამული უზრუნველყოფით, პატენტით, სასაქონლო ნიშნით, პროექტით ან მოდელით, გეგმით, საიდუმლო ფორმულით ან პროცესით, ასევე სამრეწველო, კომერციული ან სამეცნიერო გამოცდილების შემცველი ინფორმაციით სარგებლობისათვის ან სარგებლობის უფლების მიღებისათვის.
3. ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება, თუ როიალტის ბენეფიციური მფლობელია ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, რომელიც თავის საქმიანობას ახორციელებს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, სადაც წარმოიქმნება როიალტი იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით და უფლება ან ქონება, რის საფუძველზეც ხდება როიალტის გადახდა, უშუალოდ არის დაკავშირებული ასეთ მუდმივ დაწესებულებასთან. ასეთ შემთხვევაში, გამოიყენება ამ შეთანხმების მე-7 მუხლის დებულებები.
4. თუ გადამხდელსა და ბენეფიციურ მფლობელს შორის, ან ორივე მათგანსა და რომელიმე მესამე პირს შორის განსაკუთრებული ურთიერთობების გამო, როიალტის თანხა, რომელიც დაკავშირებულია სარგებლობასთან, უფლებასთან ან ინფორმაციასთან, რომლის საფუძველზეც ხდება მისი გადახდა, აჭარბებს თანხას, რაც შეთანხმებული იქნებოდა გადამხდელსა და ბენეფიციურ მფლობელს შორის ასეთი ურთიერთობების არარსებობისას, მაშინ ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება მხოლოდ უკანასკნელად ხსენებული თანხის მიმართ. ასეთ შემთხვევაში გადასახდელი თანხის ნამეტი ნაწილი კვლავაც ექვემდებარება დაბეგვრას თითოეული ხელშემკვრელი სახელმწიფოს

კანონმდებლობის შესაბამისად, ამ შეთანხმების სხვა დებულებების გათვალისწინებით.

მუხლი 13

შემოსავლები კაპიტალის მატებიდან

1. შემოსავლები, რომლებსაც იღებს ხელშემკვერი სახელმწიფოს რეზიდენტი მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში მდებარე უძრავი ქონების გასხვისებიდან, როგორც ეს განსაზღვრულია ამ შეთანხმების მე-ნ მუხლში, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.
2. ამ მუხლის პირველი პუნქტის მიზნებისათვის, მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში მდებარე უძრავი ქონების გასხვისებიდან მიღებული შემოსავალი მოიცავს შემოსავლებს აქციებიდან (ფასიანი ქაღალდების ჩათვლით), გარდა აღიარებულ საფონდო ბირჟაზე ქვოტირებული აქციებისა, რომელთა ღირებულების 50 პროცენტზე მეტი პირდაპირ თუ არაპირდაპირ წარმოქმნილია ამ მეორე სახელმწიფოში მდებარე ქონებიდან.
3. შემოსავლები, ამ მუხლის მე-2 პუნქტში აღნიშნული შემოსავლების გარდა, მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, რომელიც წარმოადგენს ერთი ხელშემკვერი სახელმწიფოს საწარმოს მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში არსებული მუდმივი დაწესებულების კომერციული ქონების ნაწილს, ასეთი მუდმივი დაწესებულების (ცალკე ან მთელ საწარმოსთან ერთად) გასხვისებიდან მიღებული შემოსავლის ჩათვლით, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.
4. ხელშემკვერი სახელმწიფოს საწარმოს შემოსავლები, რომლებიც მიიღება საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლოატირებული საზღვაო გემებისა და საჰაერო ხომალდების ან მათ ექსპლოატაციასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, იბეგრება მხოლოდ იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, სადაც მდებარეობს საწარმოს ფაქტობრივი მართვის ადგილი.
5. ამ მუხლის პირველი, მე-2 მე-3 და მე-4 პუნქტებში აღნიშნული ქონების გარდა ნებისმიერი ქონების გასხვისებით მიღებული შემოსავლები იბეგრება მხოლოდ იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს ქონების გამსხვისებელი პირი.
6. ამ მუხლის მე-5 პუნქტით გათვალისწინებული დებულებები გავლენას ვერ მოახდენენ ხელშემკვერი სახელმწიფოს უფლებაზე მისი კანონმდებლობის შესაბამისად დაბეგროს იმ ფიზიკური პირის მიერ ნებისმიერი ქონების

გასხვისებით მიღებული შემოსავლები, რომელიც წარმოადგენს მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს და რომელიც იყო პირველი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი ქონების გასხვისებამდე უშუალოდ წინა სამი წლის განმავლობაში ნებისმიერ დროს.

მუხლი 14

დაქირავებით მუშაობიდან მიღებული შემოსავლები

1. ამ შეთანხმების მე-15, მე-17, მე-18 და მე-20 მუხლების დებულებათა გათვალისწინებით, ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ დაქირავებით მუშაობით მიღებული ხელფასი, გასამრჯელო და მსგავსი ანაზღაურება იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში, თუ დაქირავებით მუშაობა არ განხორციელდა მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში. თუ დაქირავებით მუშაობა ხორციელდება ამგვარი სახით, მაშინ ასეთი ანაზღაურება შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულებათა მიუხედავად, ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განხორციელებული დაქირავებით მუშაობიდან მიღებული ანაზღაურება იბეგრება მხოლოდ პირველად ხსენებულ სახელმწიფოში, თუ:

- a) ანაზღაურების მიძღვნილი იმყოფება მეორე სახელმწიფოში პერიოდით ან პერიოდებით, რომელთა საერთო ხანგრძლივობა არ აღემატება 183 დღეს ნებისმიერი თორმეტთვიანი პერიოდის განმავლობაში, რომელიც იწყება ან მთავრდება მოცემულ საგადასახადო წელს, და
- b) ანაზღაურება გაიცემა დაქირავებლის მიერ ან მისი სახელით, რომელიც არ წარმოადგენს მეორე სახელმწიფოს რეზიდენტს, და
- c) ანაზღაურების გადახდის ხარჯებს არ ეწევა მუდმივი დაწესებულება, რომელიც დაქირავებულს გააჩნია მეორე სახელმწიფოში.

3. ამ მუხლის წინა დებულებების მიუხედავად, ანაზღაურება, რომელიც მიიღება ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლოატირებულ საზღვაო გემებზე ან საჰაერო ხომალდებზე განხორციელებული დაქირავებით მუშაობიდან, შეიძლება დაიბეგროს იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც მდებარეობს საწარმოს ფაქტობრივი მართვის ადგილი.

მუხლი 15
დირექტორთა პონორარები

დირექტორთა პონორარები და სხვა მსგავსი ანაზღაურება, რომლებსაც იღებს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, როგორც მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი კომპანიის დირექტორთა საბჭოს წევრი, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

მუხლი 16
ხელოვნების მუშაკები და სპორტსმენები

1. ამ შეთანხმების მე-7 და მე-14 მუხლების დებულებების მიუხედავად, შემოსავალი, რომელსაც იღებს ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, როგორც ხელოვნების მუშაკი, კერძოდ, როგორც თეატრის, კინოს, რადიოს ან ტელევიზიის მსახიობი ან როგორც მუსიკოსი ან როგორც სპორტსმენი, მის მიერ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განხორციელებული პირადი საქმიანობიდან, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც შემოსავალი პირადი საქმიანობიდან, რომელსაც ახორციელებს ხელოვნების მუშაკი ან სპორტსმენი, ერიცხება არა თვით ხელოვნების მუშაკს ან სპორტსმენს არამედ სხვა პირს, მაშინ ეს შემოსავალი, ამ შეთანხმების მე-7 და მე-14 მუხლების დებულებების მიუხედავად, შეიძლება დაიბეგროს იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც ხორციელდება ხელოვნების მუშაკის ან სპორტსმენის საქმიანობა.

3. ამ მუხლის პირველი და მეორე პუნქტების დებულებები არ გამოიყენება ხელოვნების მუშაკების ან სპორტსმენების მიერ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განხორციელებული საქმიანობიდან მიღებული შემოსავლების მიმართ, თუ ამ სახელმწიფოში ვიზიტი მთლიანად ან ძირითადად დაფინანსებულია ერთი ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ან მათი ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოების სახელმწიფო სახსრებიდან. ასეთ შემთხვევაში, შემოსავლები იბეგრება მხოლოდ იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს ხელოვნების მუშაკი ან სპორტსმენი.

მუხლი 17
პენსიები და ანუიტეტები

1. ამ შეთანხმების მე-18 მუხლის მე-2 პუნქტის დებულებათა გათვალისწინებით, წარსულ პერიოდში დაქირავებით მუშაობასთან დაკავშირებით ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის გადახდილი პენსიები და სხვა მსგავსი ანაზღაურება იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

2. ტერმინი "ანუიტეტი" ნიშნავს განსაზღვრულ თანხას, რომლის გადახდა ხდება პერიოდულად, დადგენილ დროს სიცოცხლის განმავლობაში ან დროის გარკვეული ან დადგენილი პერიოდის მანძილზე, იმ პირობით, რომ გადახდის სანაცვლოდ ადეკვატური და სრული კომპენსაცია მოხდება ნაღდი ფულით, ან მისი შესაბამისი ფასეულობით.

მუხლი 18
სახელმწიფო სამსახური

1. a) ხელფასი, გასამრჯელო და სხვა მსგავსი ანაზღაურება, რომელსაც ხელშემკვრელი სახელმწიფო ან მისი ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანო უხდის ფიზიკურ პირს ამ სახელმწიფოს ან ადგილობრივი ორგანოს მიმართ გაწეული სამსახურისთვის, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

b) ამასთან, ამგვარი ხელფასი, გასამრჯელო და სხვა მსგავსი ანაზღაურება იბეგრება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ სამსახური გაწეულია ამ სახელმწიფოში და ფიზიკური პირი, რომელიც წარმოადგენს ამ სახელმწიფოს რეზიდენტს:

(i) არის ამ სახელმწიფოს მოქალაქე; ან

(ii) არ გახდა ამ სახელმწიფოს რეზიდენტი მხოლოდ სამსახურის გაწევის მიზნით.

2. a) მუხლის პირველი პუნქტის დებულებების მიუხედავად, პენსია და სხვა მსგავსი ანაზღაურება, რომლის გადახდა ხდება ფიზიკური პირისათვის ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ან მისი ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოს მიერ ან მათ მიერ შექმნილი ფონდებიდან, ამ სახელმწიფოს, ან მისი ორგანოს მიმართ გაწეული სამსახურისათვის, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

b) ამასთან, ამგვარი პენსია და სხვა მსგავსი ანაზღაურება იბეგრება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ ფიზიკური პირი წარმოადგენს ამ სახელმწიფოს რეზიდენტსა და მოქალაქეს.

3. ამ შეთანხმების მე-14 მე-15, მე-16 და მე-17 მუხლების დებულებები გამოიყენება ხელფასის, გასამრჯელოს, პენსიებისა და სხვა მსგავსი ანაზღაურებების მიმართ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ან მისი ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოს მიერ გაწეული კომერციული საქმიანობის ფარგლებში განხორციელებულ სამსახურთან დაკავშირებით.

მუხლი 19 სტუდენტები

ანაზღაურება, მიღებული სტუდენტის ან სტაჟორის მიერ, რომელიც არის ან ხელშემკვრელ სახელმწიფოში უშუალოდ ჩასვლამდე იყო მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი და რომელიც პირველად ხსენებულ სახელმწიფოში იმყოფება მხოლოდ განათლების მიღების ან კვალიფიკაციის ამაღლების მიზნით, თუ იგი განკუთვნილია მხოლოდ მისი ცხოვრების, განათლების მიღების ან კვალიფიკაციის ასამაღლებლად, არ იბეგრება ამ სახელმწიფოში, თუ დაფინანსების წყარო მდებარეობს ამ სახელმწიფოს ფარგლებს გარეთ.

მუხლი 20 პროფესორები, მასწავლებლები და მეცნიერ-მუშაკები

1. პროფესორი, მასწავლებელი ან მეცნიერ-მუშაკი, რომელიც არის ან ხელშემკვრელ სახელმწიფოში უშუალოდ ჩასვლამდე იყო მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი და რომელიც პირველად ხსენებულ სახელმწიფოში იმყოფება მხოლოდ სწავლების, განათლების მიღების გაგრძელების, ლექციების კითხვის ან სამეცნიერო კვლევის მიზნით პირველად ხსენებული სახელმწიფოს უნივერსიტეტში, კოლეჯში ან ნებისმიერ სხვა აღიარებულ საგანმანათლებლო ან სამეცნიერო ინსტიტუტში, გადასახადისგან თავისუფლდება პირველად ხსენებულ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში ამგვარი სწავლებიდან, ლექციების კითხვიდან ან სამეცნიერო კვლევითი სამუშაოდან მიღებულ ანაზღაურებებზე ამგვარი მიზნით ამ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში პირველად ჩასვლიდან არ უმეტეს ორი წლის პერიოდის მანძილზე. ამ მუხლით გათვალისწინებული შეღავათებით სარგებლობა ფიზიკურ პირს შეეძლება მხოლოდ ერთხელ.

2. ამ მუხლის წინა დებულებები არ გამოიყენება იმ ანაზღაურებების მიმართ, რომელსაც პროფესორი, მასწავლებელი ან მეცნიერ-მუშაკი იღებს კვლევითი სამუშაოებიდან, თუ ასეთი სამუშაოები ტარდება ცალკეული პირის ან პირების მიერ ძირითადად პირადი სარგებლის მიღების მიზნით.

მუხლი 21
სხვა შემოსავლები

1. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის შემოსავლის სახეები, რომლებიც არ არის განხილული ამ შეთანხმების წინა მუხლებში, მათი წარმოშობის ადგილის მიუხედავად, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.
2. ამ მუხლის პირველი პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება შემოსავლის მიმართ, რომელიც განსხვავდება ამ შეთანხმების მე-ნ მუხლის მე-2 პუნქტით განსაზღვრული უძრავი ქონებიდან მიღებული შემოსავლისაგან, თუ ასეთი შემოსავლის ბენეფიციური მფლობელი წარმოადგენს ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს, რომელიც თავის საქმიანობას ახორციელებს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში იქ განთავსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით და უფლება ან ქონება, რომლებთან დაკავშირებით ხდება შემოსავლის გადახდა, უშუალოდ არის დაკავშირებული ასეთ მუდმივ დაწესებულებასთან. ასეთ შემთხვევაში, გამოიყენება ამ შეთანხმების მე-7 მუხლის დებულებები.

მუხლი 22
ორმაგი დაბეგვრის გამორიცხვა

1. როდესაც საქართველოს რეზიდენტი იღებს შემოსავალს, რომელიც ამ შეთანხმების დებულებათა თანახმად შეიძლება დაიბეგროს ირლანდიაში, საქართველო დაუშვებს ამ რეზიდენტის შემოსავალზე გადასახადიდან იმ თანხის გამოქვითვას, რომელიც ირლანდიაში გადახდილი გადასახადის ტოლია;
ამასთან, ასეთი გამოქვითვა არ უნდა აღემატებოდეს შემოსავალზე გადასახადის იმ ნაწილს, რომელიც გამოქვითვამდე იყო დაანგარიშებული და მიეწერება შემოსავალს, რომელიც შეიძლება დაიბეგროს ირლანდიაში.
2. ირლანდიის გადასახადების მიმართ ირლანდიის ტერიტორიის ფარგლებს გარეთ გადახდილი გადასახადების კრედიტად ჩათვლასთან (გამოქვითვასთან) დაკავშირებული ირლანდიის კანონმდებლობის (რომელიც გავლენას ვერ მოახდენს ქვემოაღნიშნულ ძირითად პრინციპებზე) დებულებების გათვალისწინებით:
 - a) ამ შეთანხმების შესაბამისად და საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული საქართველოს გადასახადები საქართველოს

წყაროებიდან მიღებულ მოგებაზე, შემოსავალზე ან ღირებულების მატებაზე (ღირებულებაზე გადასახადის გარდა, რომელიც გადაიხდება იმ მოგებიდან, საიდანაც ხდება ღირებულების გაცემა), მიუხედავად იმისა, მათი გადახდა მოხდა პირდაპირ თუ გამოქვითვით, ჩათვლება კრედიტად ირლანდიის გადასახადებთან მიმართებაში, რომლებიც გაიანგარიშება იმავე მოგებაზე, შემოსავლებზე ან ღირებულების მატებაზე, რომლიდანაც გაანგარიშებული იყო საქართველოს გადასახადი.

b) ღირებულების შეთხვევაში, რომელსაც უხდის საქართველოს რეზიდენტი კომპანია ირლანდიის რეზიდენტ კომპანიას, რომელიც პირდაპირ ან არაპირდაპირ აკონტროლებს ღირებულების გამომხდელი კომპანიის 5 პროცენტს ან მეტს, კრედიტის განსაზღვრის დროს მხედველობაში იქნება მიღებული (ამ პუნქტის a) ქვეპუნქტით დასაკრედიტებელი საქართველოს ნებისმიერი გადასახადის დამატებით) საქართველოს გადასახადი, რომელსაც კომპანია იხდის იმ მოგებაზე, საიდანაც ხდება ღირებულების გადახდა.

3. ამ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტების მიზნებისათვის, მოგება, შემოსავალი, და კაპიტალის მატება, რომელსაც ფლობს ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, რომელიც შეიძლება დაიბეგროს მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში ამ შეთანხმების შესაბამისად, მიიჩნევა წარმოშობილად ამ მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს წყაროებიდან.

4. როდესაც ამ შეთანხმების ნებისმიერი დებულების შესაბამისად, ხელშემკვერელი სახელმწიფოს რეზიდენტის შემოსავალი გათავისუფლებულია გადასახადისაგან ამ სახელმწიფოში, ამ სახელმწიფოს შეუძლია ამის მიუხედავად, ამ რეზიდენტის დარჩენილ შემოსავალზე გადასახადის გაანგარიშების დროს მხედველობაში მიიღოს გადასახადისგან გათავისუფლებული შემოსავალი.

5. როდესაც ამ შეთანხმების ნებისმიერი დებულების შესაბამისად, შემოსავალი ან კაპიტალის მატება ხელშემკვერელ სახელმწიფოში მთლიანად ან ნაწილობრივ გათავისუფლებულია გადასახადისაგან და მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს მოქმედი კანონმდებლობით ფიზიკური პირი ხსენებული შემოსავლის ან კაპიტალის მატების მიმართ ექვემდებარება დაბეგვრას თანხის მხოლოდ იმ ნაწილზე, რომელიც ანაზღაურებული ან მიღებულია ამ მეორე სახელმწიფოში და არა მთელ თანხაზე, მაშინ ამ შეთანხმების შესაბამისად პირველად ხსენებულ სახელმწიფოში ნებადართული გათავისუფლება შეეხება შემოსავლის ან კაპიტალის მატების მხოლოდ იმ ნაწილს, რომელიც ანაზღაურებული ან მიღებულია ამ მეორე სახელმწიფოში.

1. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ნაციონალური პირები არ დაექვემდებარებიან მეორე სახელმწიფოში განსხვავებულ ან უფრო მძიმე პირობებით დაბეგვრას ან ნებისმიერ მასთან დაკავშირებულ ვალდებულებებს, რომლებსაც ექვემდებარებიან ან შეიძლება დაექვემდებარონ ამ მეორე სახელმწიფოს ნაციონალური პირები იმავე გარემოებებში, კერძოდ, რეზიდენციის თვალსაზრისით. ეს დებულება, ამ შეთანხმების პირველი მუხლის დებულებების მიუხედავად, აგრეთვე გამოიყენება იმ პირების მიმართ, რომლებიც არ არიან ერთი ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტები.

2. მოქალაქეობის არმქონე პირები, რომლებიც წარმოადგენენ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტებს, არც ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში არ უნდა დაექვემდებარონ განსხვავებულ ან უფრო მძიმე პირობებით დაბეგვრას ან მასთან დაკავშირებულ ვალდებულებებს, რომლებსაც ექვემდებარებიან ან შეიძლება დაექვემდებარონ ამ სახელმწიფოს ნაციონალური პირები იმავე გარემოებებში, კერძოდ, რეზიდენციის თვალსაზრისით.

3. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში კუთვნილი მუდმივი დაწესებულების დაბეგვრა არ უნდა განხორციელდეს ნაკლებად ხელსაყრელ პირობებში, ვიდრე იმ საწარმოთა დაბეგვრა, რომლებიც ანალოგიურ საქმიანობას ახორციელებენ ამ მეორე სახელმწიფოში. ეს დებულება არ უნდა იქნეს გაგებული ისე, თითქოს ის ხელშემკვრელ სახელმწიფოს ავალდებულებდეს მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტების რომელიმე გადასახადისგან გათავისუფლებას, მათთვის რაიმე საგადასახადო შეღავათის მინიჭებას ან გადასახადის შემცირებას მათი სამოქალაქო სტატუსის ან ოჯახური მდგომარეობის საფუძველზე, რომლებსაც ის ანიჭებს საკუთარ რეზიდენტებს.

4. იმ შემთხვევების გარდა, როდესაც გამოიყენება ამ შეთანხმების მე-9 მუხლის პირველი პუნქტის, მე-11 ან მე-12 მუხლების მე-4 პუნქტების დებულებები, ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის გადახდილი პროცენტი, როიალტი ან სხვა გადასახდელები, ამ საწარმოს დასაბეგრი მოგების განსაზღვრის მიზნით ექვემდებარება იგივე პირობებით გამოქვითვას, როგორც ეს მოხდებოდა პირველად ხსენებული სახელმწიფოს რეზიდენტთან მიმართებაში.

5. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოები, რომელთა კაპიტალი მთლიანად ან ნაწილობრივ ეკუთვნის, ან პირდაპირ ან არაპირდაპირ კონტროლდება მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ერთი ან რამდენიმე რეზიდენტის მიერ, პირველად ხსენებულ სახელმწიფოში არ უნდა დაექვემდებარონ განსხვავებულ ან უფრო მძიმე პირობებით დაბეგვრას ან მასთან დაკავშირებულ ნებისმიერ ვალდებულებას, რომლებსაც ექვემდებარებიან ან შეიძლება დაექვემდებარონ პირველად ხსენებული სახელმწიფოს სხვა მსგავსი საწარმოები.

6. ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება იმ გადასახადების მიმართ, რომლებიც წარმოადგენენ ამ შეთანხმების საგანს.

მუხლი 24

ურთიერთშეთანხმების პროცედურა

1. თუ პირი თვლის, რომ ერთი ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქმედება იწვევს ან გამოიწვევს მის დაბეგვრას ამ შეთანხმების დებულებების საწინააღმდეგოდ, მას შეუძლია, მისი უფლებების დაცვის ამ სახელმწიფოთა შიდა კანონმდებლობებით გათვალისწინებული ზომებისგან დამოუკიდებლად, თავისი საქმე განსახილველად წარადგინოს იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოში, რომლის რეზიდენტსაც იგი წარმოადგენს; ან, თუ მის შემთხვევაზე ვრცელდება ამ შეთანხმების 23-ე მუხლის პირველი პუნქტი, იმ სახელმწიფოში, რომლის მოქალაქეც ის არის. განცხადება წარდგენილ უნდა იქნას ამ შეთანხმების დებულებათა შეუსაბამოდ დაბეგვრის გამოწვევი მოქმედების შესახებ პირველი შეტყობინებიდან სამი წლის განმავლობაში.

2. თუ კომპეტენტური ორგანო განცხადებას დასაბუთებულად ჩათვლის და არ შეუძლია საკითხის დამაკმაყოფილებლად გადაწყვეტა დამოუკიდებლად, უნდა შეეცადოს მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოსთან შეთანხმებით გადაწყვიტოს საკითხი ამ შეთანხმების დებულებებთან შეუსაბამოდ დაბეგვრის თავიდან აცილების მიზნით. ნებისმიერი მიღწეული შეთანხმება ექვემდებარება აღსრულებას ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა შიდა კანონმდებლობით გათვალისწინებული დროითი შეზღუდვების მიუხედავად.

3. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები ურთიერთშეთანხმების საფუძველზე შეეცდებიან გადაჭრან ნებისმიერი სირთულე ან გაუგებრობა, რომლებიც წარმოიშობა ამ შეთანხმების განმარტების ან გამოყენების დროს. ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების

მიზნით, მათ შეუძლიათ, აგრეთვე, ერთმანეთთან კონსულტაციები აწარმოონ ამ შეთანხმებით გაუთვალისწინებელ შემთხვევებშიც.

4. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტურ ორგანოებს, ამ მუხლის წინა პუნქტების გაგებაში შეთანხმების მიღწევის მიზნით, შეუძლიათ ერთმანეთთან პირდაპირი კონტაქტი იქონიონ.

მუხლი 25 ინფორმაციის გაცემა

1. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები ცვლიან იმ ინფორმაციას, რომელსაც მიიჩნევენ საჭიროდ ამ შეთანხმების დებულებების შესასრულებლად ან შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობის

ადმინისტრირების ან გატარების მიზნით ხელშემკვრელი სახელმწიფოების ან მათი ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოების მიერ დაწესებულ ნებისმიერი სახისა და აღწერილობის გადასახადებთან მიმართებაში, რომლებით დაბეგვრა არ ეწინააღმდეგება ამ შეთანხმებას. ინფორმაციის გაცემა არ არის შეზღუდული ამ შეთანხმების პირველი და მეორე მუხლებით.

2. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მიერ ამ მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად მიღებული ნებისმიერი ინფორმაცია ითვლება საიდუმლოდ, ისევე, როგორც ამ სახელმწიფოს შიდა კანონმდებლობის ფარგლებში მიღებული ინფორმაცია და მათი გაცნობა შეუძლიათ მხოლოდ იმ პირებს ან ორგანოებს (სასამართლოებისა და ადმინისტრაციული ორგანოების ჩათვლით), რომელთა კომპეტენციას წარმოადგენს იმ გადასახადების დაკისრება ან აკრეფა, იძულებითი წესით ამოღება ან სასამართლო დევნა ან იმ გადასახადებთან დაკავშირებული სარჩელების განხილვა, რომლებსაც ეხება ამ მუხლის პირველი პუნქტი ან ზემოაღნიშნულის ზედამხედველობა. ასეთი პირები ან ორგანოები ამ ინფორმაციას გამოიყენებენ მხოლოდ ამგვარი მიზნებისათვის. მათ შეუძლიათ ამ ინფორმაციის გამოყენება სასამართლოს ღია სხდომაზე ან სასამართლო გადაწყვეტილებების მიღების დროს.

3. ამ მუხლის პირველი და მეორე პუნქტების დებულებები არც ერთ შემთხვევაში არ უნდა იქნეს გაგებული ისე, თითქოს ხელშემკვრელ სახელმწიფოს ეკისრება ვალდებულება:

a) გაატაროს ადმინისტრაციული ღონისძიებები, რომლებიც ეწინააღმდეგება ერთი ან მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობას ან ადმინისტრაციულ პრაქტიკას;

b) მიაწოდოს ინფორმაცია, რომლის მოპოვება არ არის ნებადართული ერთი ან მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობით ან ჩვეულებრივი ადმინისტრაციული პრაქტიკით;

ც) გასცეს ინფორმაცია, რომელმაც შესაძლოა გაამჟღავნოს ნებისმიერი საეაჭრო, სამეწარმეო, სამრეწველო, კომერციული ან პროფესიული საიდუმლოება ან საეაჭრო პროცესი ან ისეთი ინფორმაცია, რომლის გამჟღავნებაც ეწინააღმდეგება სახელმწიფო პოლიტიკას (საზოგადოებრივ წესრიგს).

4. თუ ხელშემკერელი სახელმწიფო ამ მუხლის შესაბამისად ითხოვს ინფორმაციის მიწოდებას, მეორე ხელშემკერელი სახელმწიფო მიიღებს ზომებს მოთხოვნილი ინფორმაციის მოსაპოვებლად, იმისდა მიუხედავად, რომ მეორე სახელმწიფოს შეიძლება არ სჭირდებოდეს ამგვარი ინფორმაცია თავისი საკუთარი საგადასახადო მიზნებისათვის. წინა წინადადებაში აღნიშნული ვალდებულება ექვემდებარება ამ მუხლის მე-3 პუნქტით გათვალისწინებულ შეზღუდვებს, მაგრამ არავითარ შემთხვევაში ამგვარი შეზღუდვა არ უნდა იქნეს გაგებული ისე, თითქოს ხელშემკერელ

სახელმწიფოს აძლევდეს უფლებას უარი თქვას ინფორმაციის მიწოდებაზე მხოლოდ იმის გამო, რომ მას არ გააჩნია ინტერესი ასეთი ინფორმაციისადმი.

5. ამ მუხლის მე-3 პუნქტის დებულებები არც ერთ შემთხვევაში არ უნდა იქნეს გაგებული ისე, თითქოს ხელშემკერელ სახელმწიფოს აძლევდეს უფლებას უარი თქვას ინფორმაციის მიწოდებაზე მხოლოდ იმის გამო, რომ ეს ინფორმაცია გააჩნია ბანკს, სხვა საფინანსო ინსტიტუტს, მინდობილობის მქონე პირს ან პირს, რომელიც მოქმედებს საშუამავლო სააგენტოს მეშვეობით ან რწმუნებულის სტატუსით ან უკავშირდება პირის ქონებრივ ინტერესებს.

მუხლი 26

დიპლომატიური წარმომადგენლობებისა და
საკონსულო დაწესებულებების თანამშრომლები

ეს შეთანხმება გავლენას ვერ მოახდენს დიპლომატიური წარმომადგენლობებისა და საკონსულო დაწესებულებების თანამშრომელთა საგადასახადო პრივილეგიებზე, რომლებიც დადგენილია საერთაშორისო სამართლის საყოველთაო ნორმების ან სპეციალური შეთანხმებების დებულებების საფუძველზე.

მუხლი 27
ძალაში შესვლა

1. ხელშემკვერელი სახელმწიფოები ერთმანეთს აცნობებენ ამ შეთანხმების ძალაში შესვლისათვის საჭირო მათი შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობით გათვალისწინებული პროცედურების დასრულების შესახებ.

2. ეს შეთანხმება ძალაში შედის უკანასკნელი წერილობითი შეტყობინების მიღების დღიდან და მისი დებულებები იმოქმედებენ:

a) საქართველოში: გადასახდელი გადასახადების მიმართ, ნებისმიერ საგადასახადო წელს, რომელიც იწყება ამ შეთანხმების ძალაში შესვლის წლის მომდევნო კალენდარული წლის პირველი იანვრიდან ან მის შემდეგ.

b) ირლანდიაში:

i) საშემოსავლო გადასახადისა და კაპიტალის მატებაზე გადასახადის მიმართ ნებისმიერ წელს, რომელიც იწყება ამ შეთანხმების ძალაში შესვლის წლის მომდევნო კალენდარული წლის პირველი იანვრიდან ან მის შემდეგ.

ii) კორპორაციული გადასახადის მიმართ, ნებისმიერ საგადასახადო წელს, რომელიც იწყება ამ შეთანხმების ძალაში შესვლის წლის მომდევნო კალენდარული წლის პირველი იანვრიდან ან მის შემდეგ.

მუხლი 28
მოქმედების შეწყვეტა

1. ეს შეთანხმება ძალაშია განუსაზღვრელი ვადით რომელიმე ხელშემკვერელი სახელმწიფოს მიერ მისი მოქმედების შეწყვეტამდე. თითოეულ ხელშემკვერელ სახელმწიფოს შეუძლია შეწყვიტოს ამ შეთანხმების მოქმედება ნებისმიერ დროს მისი ძალაში შესვლის დღიდან 5 წლის გასვლის შემდეგ სულ მცირე ექვსი თვით ადრე მეორე ხელშემკვერელი სახელმწიფოსათვის შეთანხმების მოქმედების შეწყვეტის თაობაზე დიპლომატიური არხებით წერილობითი შეტყობინების საშუალებით.

2. ასეთ შემთხვევაში, შეთანხმება წყვეტს მოქმედებას:

a) საქართველოში: გადასახდელი გადასახადების მიმართ, ნებისმიერ საგადასახადო წელს, რომელიც იწყება ამ შეთანხმების მოქმედების შეწყვეტის თაობაზე შეტყობინების მიცემის წლის მომდევნო კალენდარული წლის პირველი იანვრიდან ან მის შემდეგ.

b) ირლანდიაში:

i) საშემოსავლო გადასახადისა და კაპიტალის მატებაზე გადასახადის მიმართ, ნებისმიერ წელს, რომელიც იწყება ამ შეთანხმების მოქმედების

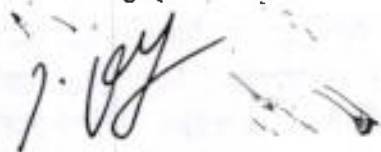
შეწყვეტის თაობაზე შეტყობინების მიცემის წლის მომდევნო კალენდარული წლის პირველი იანვრიდან ან მის შემდეგ.

ii) კორპორაციული გადასახადის მიმართ, ნებისმიერ საგადასახადო წელს, რომელიც იწყება ამ შეთანხმების მოქმედების შეწყვეტის თაობაზე შეტყობინების მიცემის წლის მომდევნო კალენდარული წლის პირველი იანვრიდან ან მის შემდეგ.

რის დასტურადაც ამ შეთანხმებას ხელი მოაწერეს სათანადო უფლებამოსილებით აღჭურვილმა პირებმა.

შესრულებულია 200 ... წლის ქ. , ორ პირად, თითოეული ქართულ და ინგლისურ ენებზე. ორივე ტექსტი თანაბრად აუთენტიურია.

საქართველოს მთავრობის
სახელით

ირლანდიის მთავრობის
სახელით

